

Arrestnummer / / 2022
Repertoriumnummer 2022 /
Datum van uitspraak 9 maart 2022
Notitienummer griffie 2021/NT/1079 M.S. A.A. B.R.
Notitienummer parket-generaal 2021/PGG/2483 2021/VJ11/1079

Hof van beroep Gent

Arrest

achtste kamer
correctionele zaken

OS

COVER 01-00002589391-0001-0029-01-01-1

2021/PGG/2483 - 2021/VJ11/1079

Not.nr. BG.B.55.F1.506809/20

In de zaak van het Openbaar Ministerie

tegen

1. nr. **M.S.**,
van Iraanse nationaliteit,
geboren te (...) op (...), zonder gekende woon- of
verblijfplaats in het Rijk

- **Thans aangehouden** -

2. nr. **A.A.**,
van Iraanse nationaliteit,
geboren te (...) op (...),
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

- **Thans aangehouden** -

3. nr. **B.R.**,
Van Duitse nationaliteit
geboren op (...),
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

- **Thans aangehouden** -

- **De overige beklaagden niet inzake voor het hof** -

TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

mensensmokkel met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.

(art. 77 bis lid 1, 2 en 4, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige.

(art. 77 quater lid 1, 1° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; art. 100 ter Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 77 quater lid 1, 2° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht.

(art. 77 quater lid 1, 4° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

(art. 77 quater lid 1, 6° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

(art. 77 quater lid 1, 7° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

(art. 77 quinques lid 1, 2° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

ten aanzien van een niet nader bepaald aantal niet-geïdentificeerde slachtoffers

In West-Vlaanderen, o.a. te Koksijde, De Panne, Veurne, en elders in het gerechtelijk arrondissement en bij samenhang elders in het rijk, alsook buiten het rijk, meer bepaald in Frankrijk en Duitsland

(artikelen 10ter en 12 V.T.Sv.) in de periode van 17 oktober 2019 tot en met 20 oktober 2020, meermaals, op niet nader bepaalde data door M.S., ..., ..., A.A., B.R.

* * *

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, B.17° correctionele kamer, van 23 juni 2021, rechtdoende op tegenspraak, werd onder meer als volgt beslist:

1 _____ . Strafrechtelijk

Ten aanzien van M.S., eerste beklaagde

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt M.S. voor de feiten onder de tenlastelegging:

tot een gevangenisstraf van 12 jaar en tot een geldboete van 30000,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 240000,00 EUR.

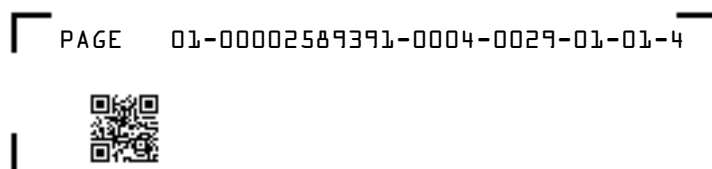
Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 30000,00 EUR maal minstens 1 slachtoffer en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 240000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van 10 jaar ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt M.S. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- solidair met medeveroordeelden ..., ..., A.A. en B.R. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 2596,78 EUR.

(...)

Ten aanzien van A.A., vierde beklaagde

Verklaart de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige niet bewezen in hoofde van beklaagde.

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging voor elk merendeel wel bewezen.

Veroordeelt A.A. voor de feiten onder de tenlastelegging voor elk merendeel:

tot een gevangenisstraf van 8 jaar en tot een geldboete van 15000,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 120000,00 EUR.

Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 15000,00 EUR maal minstens 1 slachtoffer en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 120000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van 10 jaar ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt A.A. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- solidair met medeveroordeelden ..., ..., S.M. en B.R. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 2596,78 EUR.

Ten aanzien van B.R., vijfde beklaagde

Verklaart de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige niet bewezen in hoofde van beklaagde.

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging voor elk merendeel wel bewezen.

Veroordeelt B.R. voor de feiten onder de tenlastelegging voor elk merendeel:

tot een gevangenisstraf van 6 jaar en tot een geldboete van 12000,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 96000,00 EUR.

Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 12000,00 EUR maal minstens 1 slachtoffer en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 96000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van 10 jaar ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt B.R. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- solidair met medeveroordeelden ..., ..., S.M. en A.A. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 2596,78 EUR.

Overtuigingsstukken

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-1° Sw. de overtuigingsstukken BG/2129/2021, BG/2132/2021 en BG/2131/2021, dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

Stelt het overtuigingsstuk BG/2130/2021 ter beschikking van het Openbaar Ministerie om ermee te handelen als naar recht.

(...)

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld conform de beroepsakte en het grievenschrift:

- door de beklaagde B.R., op 25 juni 2021;
- door de beklaagde A.A., op 5 juli 2021;
- door de beklaagde M.S., op 15 juli 2021;
- door het Openbaar Ministerie, tegen de beklaagden voornoemd, op 22 juli 2021.

* * *

Gehoord ter openbare terechtzitting van 2 februari 2022 in het Nederlands:

- de beklaagde, M.S. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester C.R., advocaat te Gent, tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Farsi);
- de beklaagde, A.A. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester E.B., advocaat te Izegem, tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Soranisch);
- de beklaagde, B.R. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester L.N., advocaat te Brugge, tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Duits);
- Advocaat-generaal D.P., in zijn vordering;

I. Saisine

1. Ingevolge de Wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake Justitie (*B.S. van 19 februari 2016*) werd artikel 204 van het Wetboek van strafvordering als volgt gewijzigd:

“Art. 204. Op straffe van verval van het hoger beroep bepaalt het verzoekschrift nauwkeurig de grieven die tegen het vonnis worden ingebracht, met inbegrip van de procedurele grieven, en wordt het verzoekschrift binnen dezelfde termijn en op dezelfde griffie ingediend als de in artikel 203 bedoelde verklaring. Het verzoekschrift wordt ondertekend door de eiser in beroep of zijn advocaat, of door een ander bijzonder gevolmachtigde. In dit laatste geval wordt de volmacht bij het verzoekschrift gevoegd.

Dit verzoekschrift kan ook rechtstreeks worden ingediend op de griffie van de rechtbank of het hof waarvoor het hoger beroep gebracht wordt gebracht.

Daartoe kan een formulier, waarvan het model wordt bepaald door de Koning, worden gebruikt.

Deze bepaling geldt ook voor het Openbaar Ministerie.”

De bepalingen inzake het grievenstelsel traden in werking op 1 maart 2016.

Hoger beroepen die worden aangetekend vanaf 1 maart 2016 zijn dus onderworpen aan de nieuwe bepalingen inzake het grievenstelsel (zie Van Overbeke, S., “Verzet en hoger beroep in strafzaken na de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie (“Potpourri II”) (tweede deel)”, *R.W.*, 2015-16, nr. 37, 14 mei 2016, 1459, randnr. 82).

Een regelmatige en tijdige verklaring van hoger beroep die niet gevolgd wordt door een regelmatig en tijdig verzoekschrift, kan geen ontvankelijk rechtsmiddel tot stand brengen (Van Dooren, E., en Rozie, M., “Het hoger beroep in strafzaken in een nieuw kleedje”, *N.C.*, 2016, 125, randnr. 23).

Wanneer er tijdig een verklaring van hoger beroep wordt afgelegd, maar geen regelmatig verzoekschrift met grieven wordt ingediend ter griffie (of een dergelijk verzoekschrift laattijdig wordt ingediend), zal het hoger beroep zonder meer “vervallen” – onontvankelijk – worden verklaard (Van Overbeke, S., *l.c.*, 1446, randnr. 36).

De akte van hoger beroep blijft de ultieme bovengrens bij de vaststelling van de devolutieve werking van het hoger beroep, in die zin dat een verzoekschrift met grieven op zichzelf nooit een uitbreiding kan inhouden van de devolutieve werking van het hoger beroep zoals die voortvloeit uit de akte van beroep. Ingevolge het grievenstelsel, zoals dit blijkt uit art. 204 en 210 Sv., zal de devolutieve werking van het hoger beroep, zoals dit in beginsel voortvloeit uit de akte van hoger beroep, en de rechtsmacht van de appelrechters verder worden beperkt,

want uit die bepalingen vloeit voort dat de rechter in hoger beroep slechts van welbepaalde grieven kennis kan nemen, namelijk de grieven die opgeworpen worden in het in art. 204 Sv. bedoelde verzoekschrift, en voor het overige slechts een strikt omschreven categorie van grieven die van openbare orde zijn.

Andere grieven zijn voor de appelrechter niet langer meer aan de orde. (Van Overbeke, S., *l.c.*, 1449, randnrs. 44 en 45) .

2. De derde beklagde voor het hof B.R. heeft op 25 juni 2021 hoger beroep aangetekend tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge -, zetelend in strafzaken van 23 juni 2021.

In zijn grievenschrift neergelegd op dezelfde datum heeft de derde beklagde voor het hof B.R. de volgende grieven laten gelden:

- Schuld: “de enige tenlastelegging + verzwarende omstandigheden wordt betwist.”
- Straf en/of maatregel: “Alle opgelegde straffen te zwaar; appelland verzoekt mildering.”

De tweede beklagde voor het hof A.A. heeft op 5 juli 2021 hoger beroep aangetekend tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge -, zetelend in strafzaken van 23 juni 2021.

In zijn grievenschrift neergelegd op dezelfde datum heeft de tweede beklagde voor het hof A.A. de volgende grieven laten gelden:

- Procedure: “Moederdossier’ J.R. en K.O. slechts partieel gevoegd waardoor de rechten van verdediging geschonden zijn.”
- Schuld: “Betwisting criminele organisatie”
- Straf en/of maatregel: “Effectieve straf van 8 jaar en een effectieve geldboete van 120.000,00 EUR te zware straf. (o.a. beperking incriminatieperiode; geen vluchtelingen gesmokkeld, lagere frequentie in vergelijking met K.O. enz....).”

De eerste beklagde voor het hof M.S. heeft op 15 juli 2021 hoger beroep aangetekend tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge -, zetelend in strafzaken van 23 juni 2021.

In zijn grievenschrift neergelegd op dezelfde datum heeft de eerste beklagde voor het hof M.S. de volgende grieven laten gelden:

- Procedure: “Bevoegdheid, verjaring, rechten van verdediging.”
- Schuld: “De schuld wordt betwist voor de enige tenlastelegging.”
- Straf en/of maatregel: “Geen vrijspraak; gevangenisstraf; geldboete; geen ontzetting uit rechten; geen (probatie)uitstel; (probatie) opschorting; geen werkstraf”.
- Andere: “Gerechtskosten; verbeurdverklaring.”

Het Openbaar Ministerie heeft op 22 juli 2021 ter griffie tegen drie beklaagden M.S., A.A. en B.R. hoger beroep aangetekend.

Tegelijkertijd werd een grievenformulier hoger beroep neergelegd waarin ten aanzien van elk der beklaagden een volgeroep met betrekking tot de strafmaat wordt geformuleerd.

De hoger beroepen zijn regelmatig naar tijd en vorm.

Na onderzoek van de zaak stelt het hof vast dat er geen grieven van openbare orde, zoals bedoeld in art. 210 Sv., dienen te worden opgeworpen.

Op de terechtzitting van het hof van 2 februari 2022 heeft de eerste beklaagde voor het hof M.S. afstand gedaan van zijn grieven omtrent de procedure en de schuldvraag.

Het hof verleent hem akte van deze afstand.

Op diezelfde terechtzitting heeft de tweede beklaagde voor het hof A.A. afstand gedaan van zijn grieven omtrent de procedure en schuldvraag met betrekking tot de verzwarende omstandigheid van deelname aan een criminele organisatie.

Het hof verleent hem akte van deze afstand.

Gelet op de draagwijdte van het bestreden vonnis, de daar tegen aangevoerde grieven en de door M.S. en B.R. ter terechtzitting van 2 februari 2022 geformuleerde afstand, zoals hoger aangegeven dient vastgesteld dat het hof gevat is om kennis te nemen van:

- ten aanzien van M.S. de beslissing omtrent de strafmaat;
- ten aanzien van A.A.: de beslissing omtrent de strafmaat;
- ten aanzien van B.R.: de beslissing omtrent de schuldvraag - met uitzondering wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige, waarvoor aan B.R. door de eerste rechter vrijspraak werd verleend en die, bij ontstentenis van hoger beroep door het Openbaar Ministerie tegen deze vrijspraak, definitief werd verworven - en de strafmaat.

Relevante feitelijke gegevens

Het dossier neemt een aanvang met informatie uit een onderzoek in Veurne (VU 55.L3.003841) dat een zekere M. (die zal blijken de genaamde S.M. te zijn – oorspronkelijke medebeklaagde – niet inzake voor het hof), gebruiker van twee oproepnummers (...) en (...) en de gebruiker van het nummer (...) zich zouden inlaten met mensensmokkel van transmigranten in rubberbootjes naar het Verenigd Koninkrijk.

In vermeld onderzoek werd J.R. verhoord op 11 juni 2020 (PV nummer 50772).

Hij verklaart samengevat het volgende:

- de eerste beklagde voor het hof M.S. is in zijn gsm en WhatsApp opgeslagen onder (...) 1 en (...) 3.
- Hij bevestigt dat hij op 22 januari en 23 januari 2020 met hem naar Calais is gereden met een buitenboordmotor. De boot was al in Calais.
- D.A. (oorspronkelijk tweede beklagde niet inzake voor het hof) en M.S. hadden niet de nodige documenten om boten en motoren aan te kopen vandaar dat de factuur voor de aankoop van de op 9 april 2020 aangetroffen buitenboordmotoren op zijn naam stond. Hij is wel mee geweest om de aankopen te verrichten.
- M.S. en D.A. kochten wel degelijk de boten aan.
- "M."(S.M.) is een goede vriend van D.A.
- O. (dit is K.O. – medebeklaagde in vermelde zaak VU 55.L3.003841) belde vaak met zijn toestel naar "M."(S.M.). Die kocht vaak boten van O.
- Hij heeft M.S., D.A. en K.O. geholpen om boten en buitenboordmotoren te kopen.
- Vaak lieten ze hem achter in de jungle (bedoeld wordt Calais – toevoeging door het hof)
- Hij herkent ook de tweede beklagde voor het hof A.A. die naast een foto van een voertuig (...) staat. A.A. had contact met "'M."(S.M.)' en bracht boten naar hem.

Er werd een doorgedreven onderzoek en analyse uitgevoerd van de door J.R. en de drie beklagden voor het hof gebruikte gsm-toestellen en de door hen gevoerde WhatsApp-gesprekken (cfr. PV nummers 502778 dd. 3 maart 2021, 503571 dd. 11 maart 2021, 503298 dd. 11 maart 2021, 503632 dd. 11 maart 2021, 503639 dd. 11 maart 2021, 510331 dd. 12 augustus 2020, 510946 dd. 26 augustus 2020, 502500 dd. 25 februari 2021, 503043 dd. 3 maart 2021, 503054 dd. 30 maart 2021, 503062 dd. 30 maart 2021, 502765 dd. 30 maart 2021 en PV 503090 dd. 30 maart 2021, OK 9, Karton I).

In zijn tweede verhoor van 6 juli 2020 verklaart J.R., geconfronteerd met de in zijn toestel aangetroffen WhatsApp-berichten samengevat het volgende:

- In verband met een bericht tussen S.M. en B.R. (gekend als R. "T.") van 24 maart 2020 stelt J.R. dat hij 500,00 EUR moest ophalen bij M. Die som diende om een aluminiumbodem op te halen bij B.R. Hij heeft B.R. die dag leren kennen. Deze laatste zei hem dat hij geen boot meer moest ophalen en dat iemand anders er al was omgekomen.
- S.M. heeft B.R. voorgesteld aan K.O..
- Hij is de afgelopen maanden vaak naar Calais gereden en hij moest de lading boten en/of motoren afleveren in de buurt van het kerkhof, die werden dan later opgehaald en hij kon dit niet zien. D.A. of S.M. vergezelden hem vaak.
- A.A. kocht boten via het internet in opdracht van S.M.
- A.A. huurde meestal de wagens.
- In verband met een whatsapp conversatie van 4 april 2020 verduidelijkt hij dat M.S. en A.A. toekwamen, de ene met een boot in de koffer en de ander met een buitenboordmotor. Hij had planken om de bodem van de boot te maken. S.M. had hem verteld dat B.R. ("R.T.") de boot had betaald (PV nummer 508922).

J.R. wordt een derde maal verhoord op 11 augustus 2020, omtrent de WhatsApp-conversaties die in zijn toestel zijn teruggevonden en die de organisatie blootleggen.

Daaruit blijkt samengevat het volgende:

- Hij moest enkel materiaal vervoeren en hij heeft nooit passagiers gebracht.
- In verband met een gesprek van 16 december 2019 verklaart hij dat hij een boot en motor had gebracht naar Calais samen met de M.S. en D.A., dit met de auto van eerstgenoemde.
M.S. en D.A. reden naar het water om de boot te lossen. Hij zag 13 man zonder reddingsvesten en heeft dit gezegd. D.A. stond aan het water en controleerde de passagiers of ze hadden betaald. Het geld werd gestort via een kantoor in Irak en vandaar naar de vrouw van D.A. in Iran overgemaakt.
- M.S. is hem dan komen terug halen en nadat D.A. klaar was ging hij mee terug naar Duitsland.
- In de conversatie van 21 januari 2020 stuurt hij een locatie door nabij Le Touquet, Paris Plage. Hij had samen met M.S. en B.R. een motor gebracht vanuit Duitsland. Er was al een boot aanwezig.
- Er is sprake van 600,00 EUR per persoon (cfr. PV 510260 dd. 12 augustus 2020).

De herverhoren van de drie beklaagden voor het hof van 14 januari, 22 januari en 11 februari 2021 worden oordeelkundig weergegeven op het 8ste tot en met het 11de blad van het bestreden vonnis, welke weergave integraal wordt overgenomen.

II. Beoordeling ten gronde

1. Ten aanzien van de eerste beklagde voor het hof, M.S.

1.1. De strafmaat

M.S. werd op 2 mei 2020 door de politiezone Westkust te Koksijde gecontroleerd in zijn voertuig (...) met Duitse nummerplaat (...). (cfr. PV 508778 dd. 2 juli 2020, OK 10, st. 2, Karton I)

De passagiers in het voertuig betreffen J.R. en K.O.

In de koffer van dit voertuig treft men een rubberboot, 11 reddingsvesten en 3 jerrycans brandstof aan.

Het onderzoek heeft aangetoond dat J.R. en K.O. onderweg waren naar Loon-Plage waar de boot zou worden ingezet om transmigranten naar het Verenigd Koninkrijk te smokkelen.

M.S. heeft onder meer samen met D.A. (oorspronkelijke medebeklaagde niet inzake voor het hof) boten en buitenboordmotoren naar Noord- Frankrijk gebracht met het oog op het uitvoeren van de vermelde smokkel activiteiten.

Op 9 april 2020 wordt het voertuig van M.S. in Duitsland gecontroleerd.

In het voertuig bevindt zich D.A. (oorspronkelijke medebeklaagde niet inzake voor het hof) en in de koffer van het voertuig zitten 40 reddingsvesten en twee buitenboordmotoren alsook een factuur ten bedrage van 7250,00 EUR van deze buitenboordmotoren op naam van "R." uit Hockenheim (dit is J.R. - toevoeging door het hof).

Er wordt ook een sleutel van een hotelkamer in Calais aangetroffen.

In het 'moederdossier' verklaart J.R. hieromtrent dat de factuur voor de buitenboordmotoren op zijn naam moest staan omdat M.S. en D.A. niet over de nodige documenten beschikten om deze aankopen te kunnen verrichten.

Hij was meermaals met M.S. en D.A. naar de bootshop geweest om boten met buitenboordmotoren aan te kopen.

Die werden telkens door D.A. cash betaald.

Het onderzoek heeft verder aangetoond dat het voertuig van M.S. meerdere verplaatsingen maakt tussen Duitsland, België en Noord-Frankrijk. (cfr. (PV 50772; stuk 4 OK 3 Karton I,)

De uitlezing van de GSM van J.R. heeft verder verschillende conversaties blootgelegd met M.S. (o.m. opgeslagen onder de naam "(...) 3") waaruit blijkt:

- Dat M.S., J.R., K.O. en "M."(S.M.) kent.
- Dat hij buitenboordmotoren vervoerde naar Noord-Frankrijk en dat er gesproken wordt over het meebrengen van een pomp om boten te kunnen opblazen.
- Dat men locaties in Noord-Frankrijk doorstuurt die niet door de politiediensten in het oog worden gehouden.
- Dat M.S. aan J.R. vraagt om naar een locatie "in de jungle" te komen.
- Dat men spreekt over passagiers en reddingsvesten.
- Dat er vrouwen en kinderen onder de transmigranten zijn die men ook zelf vervoert.
- Dat de transmigranten worden blootgesteld aan zeer grote risico's nu een aantal onder hen geen reddingsvesten hebben.
- Dat er wordt gesproken over mislukte mensensmokkels.
- Dat M.S., D.A. en J.R. zelf aanwezig zijn op de stranden in Noord-Frankrijk om transmigranten te smokkelen, o.m. te Boulogne-sur-Mer en Camiers.
- Dat men voor het smokkelen afhankelijk is van de weersomstandigheden.
- Dat men een bestelwagen wil huren (vermoedelijk om boten te kunnen vervoeren - cfr. PV PV 511461, stuk 6, OK 4, Karton I).

In de periode van 3 augustus 2020 tot 10 september 2020 kocht M.S. onder een valse naam (en in aanwezigheid van zijn vrouw M.H. en hun kind) vijf rubberboten, een benzinetank en vijf reddingsvesten aan voor een totaal bedrag van 7.503,00 EUR bij S.M.W. te Bergkamen. (cfr. vertaling onderzoeks- en arrestatierapport parket Frankfurt am Main, OK 5, Karton I)

De boten werden ingeladen in zijn voertuig met nummerplaat (...) (cfr. PV 503564 dd. 17 maart 2021, st. 25, OK 10, Karton I).

Dit voertuig verplaatst zich regelmatig vanuit Duitsland richting Belgisch-Franse grens om de dag erna of enkele dagen later terug te keren naar Duitsland.

De laatste verplaatsing vóór zijn arrestatie op 20 oktober 2020 dateert van 18 en 19 oktober naar Frankrijk (cfr. PV 503499 dd. 17 maart 2021, stuk 33, OK 10, Karton I).

Dit toont aan dat M.S. zijn smokkelactiviteiten heeft verder gezet, nadat hij beweerdelijk door D.A. werd bedreigd en nadat het voertuig van zijn partner M.H. in juli 2020 door laatstgenoemde in brand zou zijn gestoken.

M.S. maakte ook gebruik van een huurvoertuig (...) met nummerplaat (...) dat hij huurde van 19 september tot 24 september 2020.

Het voertuig wordt in België opgemerkt op 21 en 22 september 2020.

In die korte periode maakte het voertuig tevens verplaatsingen van Duitsland naar België en Frankrijk om de volgende dag terug te keren naar Duitsland.

Naar aanleiding van de huiszoeking op 20 oktober 2020 werden vijf smartphones drie rubberboten, een buitenboordmotor en andere bootaccessoires (waaronder paddels, bodems voor rubberboten, een anker, een jerrycan en een emmer met accessoires) aangetroffen en in beslag genomen (cfr. vertaling onderzoeks- en arrestatierapport parket Frankfurt am Main, OK 5, Karton I).

Uit het strafdossier is derhalve gebleken dat de drie beklaagden voor het hof opereerden binnen een internationaal vertakte criminele organisatie waarbij elk een welbepaalde taak had bij het organiseren van de mensensmokkel.

De leden van de organisatie hadden onderling voortdurend contact met elkaar, wisselden locaties uit waar er controle van de politie kon worden ontweken, kochten materiaal aan (motoren, zwemvesten en brandstof) en brachten dit naar Noord-Frankrijk van waaruit de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk werd geregeld.

Elk van de drie beklaagden had een bepaalde taak gaande van het financieren van de boten en motoren, het aangaan van borgstellingen, het controleren en doorgeven van routes waar geen politiecontroles waren, tot het vervoeren van het materiaal naar de afgesproken plaatsen.

Daarenboven had de organisatie een supra nationaal karakter (aankoop van boten o.m. in Duitsland, afspraken in België en het vervoer van het materiaal naar Noord-Frankrijk) en beschikten de leden over het nodige geld om de boten aan te kopen.

De in het voertuig van M.S. aangetroffen vesten (op 2 mei 2020 elf vesten en op 9 april 2020 veertig reddingsvesten) is een indicatie voor de omvang van de hele operatie.

Tenslotte beschikte de organisatie over de nodige financiële middelen om dure aankopen van boten en buitenboordmotoren te pre-financieren (een rubberboot met bodem kost tussen 2.000,00 en 5.000,00 EUR en een buitenboordmotor bedraagt al gauw 2.000,00 à 4.000,00 EUR).

Zoals terecht aanvaard door de eerste rechter zijn de door de eerste beklaagde voor het hof M.S. gepleegde feiten voorwerp van de in zijn hoofd bewezen tenlastelegging, de uitwerking van éénzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen lastens hem slechts één bestraffing dient te worden opgelegd.

M.S. heeft zich op professionele en georganiseerde wijze ingeschakeld in een criminele organisatie die transmigranten via het Kanaal in rubberen bootjes en tegen betaling van grof geld naar het Verenigd Koninkrijk smokkelde.

De handelwijze van M.S. ondermijnt de samenleving.

Ze getuigt van minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van de Staten, het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel die uit persoonlijke of familiale veiligheidsoverwegingen of uit economische noodzaak hun land van herkomst zijn ontvlucht.

De transmigranten werden immers de open zee opgestuurd in volstrekt zee-onwaardige rubberbootjes, op zeer druk bevaarde plaatsen, voorzien van zwemvesten die volstrekt ongeschikt zijn voor het gebruik in volle zee, dit alles om de beoogde winsten te maximaliseren.

Overigens is uit de onderschepte gesprekken gebleken dat vluchtelingen vaak niet eens beschikten over een reddingsvest.

Dat de slachtoffers, waaronder vrouwen en kinderen in levensgevaarlijke situaties terechtkwamen, werden ontmenselijkt en bestempeld als 'ladingen', was blijkbaar geen probleem voor M.S. die enkel oog had voor snel en gemakkelijk geldgewin.

Anders dan hij poogt te doen aannemen heeft het onderzoek uitgewezen dat M.S. een prominente rol heeft opgenomen, die zich in de hiërarchie van de organisatie net onder de positie van D.A. en S.M. situeert.

Tegenover dergelijk niets ontziend en louter op geldbelust crimineel gedrag dient een sterk maatschappelijk signaal te worden geplaatst dat naast de generale preventie ook inzet op het afschrikken van deze criminele organisaties die jaarlijks slachtoffers maken.

M.S. werd zoals hoger aangehaald op basis van een op 27 september 2020 uitgevaardigd Europees aanhoudingsbevel op 20 oktober 2020 in Duitsland gearresteerd, aan ons land uitgeleverd en op 28 november 2020 onder aanhoudingsmandaat geplaatst en heeft er derhalve een aanzienlijke voorhechtenis op zitten.

Hij heeft in België een blanco strafrechtelijk verleden en ook het bij het strafbundel gevoegd uittreksel van het Ecris is blanco – feitelijkheid die hem tot voordeel strekt.

Rekening houdend met de ernst van de feiten, de omvang van de organisatie, de weerhouden verzwarende omstandigheden en het blanco strafrechtelijk verleden van M.S. is het hof van oordeel dat een effectieve hoofdgevangenisstraf van NEGEN JAAR en een geldboete bepaald op 10.000,00 EUR, vermenigvuldigd met minstens één slachtoffer en vermeerderd met 70 opdecimen aldus gebracht op 80.000,00 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden de passende en aangemeten bestraffing uitmaakt voor de in zijnen hoofde weerhouden feiten.

De door de eerste rechter in hoofde van M.S. uitgesproken verplichte ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek is wetmatig, passend en geheel te bevestigen, met dien verstande dat deze ontzetting gebeurt in toepassing van de artikelen 77 quater en 77 sexies lid 1 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

2. Ten aanzien van de tweede beklagde voor het hof A.A.

2.1. De strafmaat

In de Iphone van J.R. wordt een foto aangetroffen van een man die naast een voertuig (...) met Duitse nummerplaat (...) staat, die door Janatmakan wordt herkend als de tweede beklagde voor het hof, A.A..

Bevraging van deze nummerplaat bij de Duitse politiediensten leert dat het om een huurvoertuig gaat waarbij A.A. als chauffeur werd opgegeven.

De foto die door de Duitse politiediensten wordt overgemaakt correspondeert met de manspersoon op de foto in het toestel van J.R. (cfr. PV 509220 dd. 2 juli 2020, st. 6, OK 10, Karton I).

Via de Franse politiediensten is gebleken dat A.A. op 15 november 2019 bij S.Y. een rubberboot heeft aangekocht die op 17 november 2019 door de Britse kustwacht werd opgemerkt met vijf Iraanse transmigranten aan boord.

In het toestel van J.R. worden gesprekken gevonden met A.A., die gebruiker is van de nummers (...) en (...).

Deze gesprekken tonen aan:

- dat A.A. veelvuldig verplaatsingen maakt tussen Duitsland, België en Noord-Frankrijk.
- dat A.A., B.R. en S.M. elkaar kennen en dat A.A. berichten stuurt naar laatstgenoemde.
- Dat A.A. afspreekt met J.R. en B.R. in Enghien, op het ogenblik dat J.R. planken vervoert in zijn wagen die als bodem voor een rubberboot moeten dienen.
- Dat er informatie wordt doorgegeven van routes waar de politie controleert.
- Dat er wordt gesproken over 'ladingen onder' meer naar Duinkerke.

Uit het strafdossier is derhalve gebleken dat de drie beklaagden voor het hof opereerden binnen een internationaal vertakte criminele organisatie waarbij elk een welbepaalde taak had bij het organiseren van de mensensmokkel.

De leden van de organisatie hadden onderling voortdurend contact met elkaar, wisselden locaties uit waar er controle van de politie kon worden ontweken, kochten materiaal aan (motoren, zwemvesten en brandstof) en brachten dit naar Noord-Frankrijk van waaruit de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk werd geregeld.

Elk van de drie beklaagden had een bepaalde taak gaande van het financieren van de boten en motoren, aangaan van borgstellingen, het controleren en doorgeven van routes waar geen politiecontroles zijn, tot het vervoeren van het materiaal naar de afgesproken plaatsen.

Daarenboven had de organisatie een supra nationaal karakter (aankoop van boten o.m. in Duitsland, afspraken in België en het vervoer van het materiaal naar Noord-Frankrijk) en beschikten de leden over het nodige geld om de boten aan te kopen.

De in het voertuig van M.S. aangetroffen vesten (op 2 mei 2020 11 vesten en op 9 april 2020 40 reddingsvesten) is een indicatie voor de omvang van de hele operatie.

Tenslotte beschikte de organisatie over de nodige financiële middelen om dure aankopen van boten en buitenboordmotoren (een rubberboot met bodem kost tussen 2.000,00 en 5.000,00 EUR en een buitenboordmotor bedraagt al gauw 2.000,00 à 4.000,00 EUR) te pre-financieren.

Zoals terecht aanvaard door de eerste rechter zijn de door de tweede beklaagde voor het hof A.A. gepleegde feiten voorwerp van de in zijnen hoofde bewezen gebleven

tenlastelegging - met uitzondering wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige -, de uitwerking van éénzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen lastens hem slechts één bestraffing dient te worden opgelegd.

A.A. heeft zich op professionele en georganiseerde wijze ingeschakeld in een criminele organisatie die transmigranten via het Kanaal in rubberen bootjes en tegen betaling van grof geld naar het Verenigd Koninkrijk smokkelde.

De handelwijze van A.A. - in weerwil van de door hem aangenomen plaats in de criminele organisatie - ondermijnt de samenleving.

Immers was hij diegene die de boten aanleverde en informatie doorgaf omtrent de te volgen routes teneinde politiecontroles te omzeilen en bijgevolg essentiële hulp aan de organisatie verschaftte.

Ze getuigt van minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van de Staten, het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel die uit persoonlijke of familiale veiligheidsoverwegingen of uit economische noodzaak hun land van herkomst zijn ontvlucht.

De transmigranten werden immers de open zee opgestuurd in volstrekt zee-onwaardige rubberbootjes, op zeer druk bevaarde plaatsen, voorzien van zwemvesten (in plaats van reddingsvesten) die ongeschikt zijn voor het gebruik op volle zee, dit alles om de beoogde winsten te maximaliseren.

Dat de slachtoffers letterlijk in levensgevaarlijke situaties terechtkwamen, werden ontmenselijkt en bestempeld als 'ladingen', was blijkbaar geen probleem voor A.A. die enkel oog had voor snel en gemakkelijk geldgewin.

De tien veroordelingen in Duitsland in de periode van 2009 tot en met 2013, waaronder twee veroordelingen wegens inbreuken op het migratierecht, zijn illustratief voor de houding van A.A., die geen enkel respect lijkt te kunnen opbrengen voor de geldende maatschappelijk regels en normen.

Tegen dergelijke aanhoudende neiging tot wetsovertreding dient een krachtig maatschappelijk signaal te worden geplaatst waarbij wordt ingezet op generale preventie doch waarbij de op te leggen bestraffing tevens afdoende afschrikwekkend dient te zijn om dergelijke criminele organisaties te ontmoedigen in hun niet aflatende smokkelactiviteiten.

A.A. werd op basis van een op 27 september 2020 uitgevaardigd Europees aanhoudingsbevel op 20 oktober 2020 in Duitsland gearresteerd, aan ons land uitgeleverd

en op 28 november 2020 onder aanhoudingsmandaat geplaatst en heeft er aldus reeds een aanzienlijke voorhechtenis op zitten.

Het staat bovendien vast - gelet op de definitief in zijnen hoofde verworven vrijspraak - dat A.A. onwetend was omtrent het gegeven dat ook minderjarigen het slachtoffer bleken van de mensensmokkel.

Rekening houdend met de ernst van de feiten, de omvang van de organisatie, de door hem ingenomen positie in deze organisatie, de weerhouden verzwarende omstandigheden en het strafrechtelijk verleden van A.A. is het hof van oordeel dat een effectieve hoofdgevangenisstraf van ZES JAAR en een geldboete bepaald op 5.000,00 EUR, vermenigvuldigd met minstens één slachtoffer en vermeerderd met 70 opdecimen aldus gebracht op 40.000,00 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden de passende en aangemeten bestraffing uitmaakt voor de in zijnen hoofde weerhouden feiten.

De door de eerste rechter in hoofde van A.A. uitgesproken verplichte ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek is wetmatig, passend en geheel te bevestigen, met dien verstande dat deze ontzetting gebeurt in toepassing van de artikelen 77 quater en 77 sexies lid 1 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

3. Ten aanzien van de derde beklaagde voor het hof B.R.

3.1. De schuld

Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de derde beklaagde voor het hof B.R. ten laste gelegde feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging zoals omschreven in de oorspronkelijk lastens hem betekende dagvaarding - met uitzondering wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige - in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoeg van rechte bewezen gebleven.

De schuld van B.R. aan de feiten voorwerp van de enige tenlastelegging - met uitzondering wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige - staat naar het oordeel van het hof vast en dit op grond van de door de eerste rechter weerhouden oordeelkundige beweegredenen - zoals vermeld op het vierde tot en met het twaalfde blad, eerste alinea, van het bestreden vonnis - die voldoende worden ondersteund door alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier waaraan de eerste rechter hun juiste bewijswaarde heeft toegekend, zodat zij dan ook door het hof worden beaamd en overgenomen, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.

B.R. volhardt in zijn stelling zoals reeds aangenomen in het strafonderzoek, waar hij stelt niets te maken te hebben met de activiteiten van mensensmokkel en er niet van op de hoogte te zijn geweest dat de drie door hem aangekochte boten en motoren zouden worden ingezet in een internationaal georganiseerde mensensmokkel. (cfr. ook PV nummer 500278)

Het door B.R. ter terechtzitting van het hof van 2 februari 2022 in termen van pleidooien ontwikkeld feitelijk verweer is in rechte niet van voldoende grond om de oordeelkundige motieven aan de grondslag van de beslissing van de eerste rechter waarbij hij de feiten voorwerp van de enige tenlastelegging - met uitzondering wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige - in zijnen hoofde bewezen verklaarde, in rechte te ontkrachten.

De op 2 mei 2020 door de politiezone Westkust te Koksijde in het voertuig van M.S. aangetroffen rubberboot blijkt door een zekere Z.A. in Duitsland bij M.B. (in Werne) te zijn aangekocht.

De waarborg van dit vaartuig werd betaald door B.R. (cfr. PV 508775/2020 dd. 2 juli 2020; stuk 6, OK 3 Karton I)

J.R. herkende hem na fotovoorlegging.

Bovendien werd B.R. in het toestel van J.R. opgeslagen onder de naam "R.T"(B.R.).

J.R. verklaarde verder dat K.O. deze rubberboot had gekocht of gekregen van B.R. (cfr. supra - PV 50772)

Op het gsm-toestel van J.R. werd een gesprek aangetroffen met B.R. waar men het heeft over de te nemen routes, dat men routes zoekt om politiecontroles te vermijden en dat men 'ladingen' moet brengen.

Verder blijkt uit deze conversaties dat B.R. de genaamde "'M."(S.M.)' (dit is S.M. - oorspronkelijke medebeklaagde - niet inzake voor het hof) kent, ermee communiceert en ermee afspreekt.

Het blijkt ook dat hij zowel M.S. als K.O. kent.

Uit deze gesprekken blijkt nog dat de leden van de organisatie locaties om af te spreken naar elkaar doorsturen, onder meer nabij Enghien en de E40 tussen Aalst en Brussel.

A.A. spreekt af met J.R. en B.R. in Enghien op het ogenblik dat J.R. planken vervoert in zijn wagen die als bodem voor een rubberboot moeten dienen.

A.A. en B.R. hadden een rubberboot en een buitenboordmotor mee.

Het onderzoek heeft bovendien uitgewezen dat B.R. meerdere verplaatsingen maakt op het Belgisch grondgebied met gehuurde personenwagens (twee voertuigen (...), en drie voertuigen (...)) die hij in mei en juni 2020 in Duitsland heeft gehuurd.

De voertuigen worden voor 3 à 4 dagen gehuurd en volgen steeds dezelfde route: vanuit de Duits/Belgische grens daarna richting Belgisch/Franse grens nabij De Panne om daarna terug te keren.

De verplaatsingen gebeuren 's nachts. (cfr. PV 512773 dd. 28 september 2020, stuk 9, en PV 501667 dd. 9 februari 2021, stuk 18 OK 10, Karton I)

B.R. kocht (al dan niet in opdracht van S.M.) boten en motoren aan (naar eigen zeggen ging het om 3 boten en 3 motoren).

Het betreffen dure aankopen die al gauw duizenden euro's bedragen (cfr. supra).

Dit toont aan dat de organisatie over de nodige middelen beschikte om de mensensmokkel te pre-financieren.

B.R. is niet geloofwaardig waar hij stelt dat hij handelde uit geldnood om zijn gezin te onderhouden en niet wist waarvoor de boten en motoren werden gebruikt:

- Hij reed minstens 6 keer naar Calais en dit 's nachts ondanks de geldende coronamaatregelen. Calais is een pleisterplaats voor de oversteek van transmigranten.
- Hij blijft boten en motoren kopen, (vijf) voertuigen huren en verplaatsingen maken van ca. 800 km., niettegenstaande hij door de opdrachtgever (S.M.) aan het lijntje wordt gehouden en niet betaald wordt.
- Het verhaal van de duikschool die S.M. in Calais zou beginnen kan gelet op de verklaring van J.R. en de resultaten van het onderzoek, naar het land der fabeltjes worden verwezen.
- Hoewel hij zagezegd niet wist van de mensensmokkel verklaarde hij dat hij de boten en motoren niet zelf naar Calais wou brengen.
- Ofschoon hij beweert bang te zijn van K.O. en J.R. en dat hij alle contact met S.M. had verbroken nadat hij een boot had afgeleverd aan K.O. en nadat "R."(J.R.) en K.O. in Duitsland werden gearresteerd, huurt hij op 7 mei 2020 opnieuw een voertuig (...) waarmee hij zich in de nacht van 7 op 8 mei 2020 verplaatst naar Calais om daarna terug te keren naar Duitsland.

- In de nacht van 8 op 9 mei 2020 gaat hij met dit voertuig opnieuw een verplaatsing maken naar Calais. (cfr. PV 502430 dd. 23 februari 2021, stuk 20, OK 10, Karton I)

3.2. De strafmaat

Zoals terecht aanvaard door de eerste rechter zijn de door de derde beklaagde voor het hof B.R. gepleegde feiten voorwerp van de in zijnen hoofde bewezen gebleven tenlastelegging - met uitzondering wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een minderjarige -, de uitwerking van éénzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen lastens hem slechts één bestraffing dient te worden opgelegd.

Uit het strafdossier is derhalve gebleken dat de drie beklaagden voor het hof opereerden binnen een internationaal vertakte criminele organisatie waarbij elk een welbepaalde taak had bij het organiseren van de mensensmokkel.

De leden van de organisatie hadden onderling voortdurend contact met elkaar, wisselden locaties uit waar er controle van de politie kon worden ontweken, kochten materiaal aan (motoren, zwemvesten en brandstof) en brachten dit naar Noord-Frankrijk van waaruit de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk werd geregeld.

Elk van de drie beklaagden voor het hof had een bepaalde taak gaande van het financieren van de boten en motoren, aangaan van borgstellingen, het controleren en doorgeven van routes waar geen politiecontroles zijn, tot het vervoeren van het materiaal naar de afgesproken plaatsen.

Daarenboven had de organisatie een supra nationaal karakter (aankoop van boten o.m. in Duitsland, afspraken in België en het vervoer van het materiaal naar Noord-Frankrijk) en beschikten de leden over het nodige geld om de boten aan te kopen.

B.R. heeft zich op professionele en georganiseerde wijze in deze criminele organisatie ingeschakeld die transmigranten via het Kanaal in rubberen bootjes en tegen betaling van grof geld naar het Verenigd Koninkrijk smokkelde.

Hoewel niet zo hoog als M.S. in de structuur van de criminele organisatie (hij is diegene die in opdracht van S.M. rubberboten en buitenboordmotoren heeft aangekocht) blijkt hij toch een cruciale rol te hebben gespeeld in de werking ervan. Immers, zonder de aankoop van de boten en de motoren, kon de mensensmokkel over zee geen doorgang vinden.

De handelwijze van B.R., in weerwil van zijn lagere positie in de organisatie, ondermijnt de samenleving.

Ze getuigt van minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van de Staten, het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel die uit persoonlijke of familiale veiligheidsoverwegingen of uit economische noodzaak hun land van herkomst zijn ontvlucht.

De transmigranten werden immers de open zee opgestuurd in volstrekt zee-onwaardige rubberbootjes, op zeer druk bevaarde plaatsen.

Dat de slachtoffers letterlijk in levensgevaarlijke situaties terechtkwamen, werden ontmenselijkt en bestempeld als ‘ladingen’, was blijkbaar geen probleem voor B.R. die enkel oog had voor snel en gemakkelijk geldgewin.

Tegenover dergelijk niets ontziend en louter op geld belust crimineel gedrag dient een sterk maatschappelijk signaal te worden geplaatst dat naast de generale preventie ook inzet op het afschrikken van deze criminele organisaties die jaarlijks slachtoffers maken.

B.R. heeft een blanco strafrechtelijk verleden in België doch liep in Duitsland tussen 2008 en 2014 vijf veroordelingen op uit hoofde van diverse misdrijven (waaronder een veroordeling wegens een misdrijf gecatalogeerd als fraude met inbegrip van zwendel, twee veroordelingen uit hoofde van diefstal, een veroordeling wegens feiten omschreven als het veroorzaken van ernstig lichamelijk letsel, verminking of blijvende invaliditeit en een veroordeling wegens illegale in- of uitvoer van wapens met inbegrip van munitie en explosieven).

Deze veroordelingen illustreren bijkomend de houding van de beklaagde die zich klaarblijkelijk buiten de wet plaatst.

B.R. werd op basis van een op 27 september 2020 uitgevaardigd Europees aanhoudingsbevel op 20 oktober 2020 in Duitsland gearresteerd, aan ons land uitgeleverd en op 28 november 2020 onder aanhoudingsmandaat geplaatst en heeft er derhalve reeds een vrij aanzienlijke voorlopige hechtenis opzitten.

Het staat bovendien vast - gelet op de definitief in zijn hoofd verworven vrijspraak - dat hij onwetend was omtrent het gegeven dat ook minderjarigen het slachtoffer bleken van de mensensmokkel.

In de criminele organisatie heeft hij ten aanzien van de overige medebeklaagden een kleinere rol op zich genomen (cfr. supra).

Rekening houdend met de ernst van de feiten, de omvang van de organisatie, de door hem ingenomen positie in deze organisatie, de weerhouden verzwarende omstandigheden en het strafrechtelijk verleden van B.R., is het hof van oordeel dat een effectieve

hoofdgevangenisstraf van VIER JAAR en een geldboete bepaald op 5.000,00 EUR, vermenigvuldigd met minstens één slachtoffer en vermeerderd met 70 opdecimen aldus gebracht op 40.000,00 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden de passende en aangemeten bestraffing uitmaakt voor de in zijnen hoofde weerhouden feiten.

De door de eerste rechter in hoofde van B.R. uitgesproken verplichte ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek is wetmatig, passend en geheel te bevestigen, met dien verstande dat deze ontzetting gebeurt in toepassing van de artikelen 77 quater en 77 sexies lid 1 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

4. De gerechtskosten, de vaste vergoeding, de bijdrageverplichtingen en de overtuigingstukken

De oordeelkundige beslissingen van de eerste rechter met betrekking tot de vaste vergoeding, de bijdrageverplichtingen van 200,00 EUR en 20,00 EUR en de overtuigungsstukken - zoals vermeld op het achttiende blad van het bestreden vonnis - in zoverre betrekking hebbend op de huidige drie beklaagden voor het hof - zijn te bevestigen, met dien verstande dat de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand na indexatie wordt bepaald op 22,00 EUR en de vaste vergoeding na indexatie wordt bepaald op 52,42 EUR.

De beklaagden werden door de eerste rechter solidair met de medeveroordeelden veroordeeld tot de gerechtskosten in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie.

Dit totaalbedrag van 2596,78 EUR dient te worden vermeerderd met de kostenstaten dewelke bij het dossier werd gevoegd door het parket-generaal. De gerechtskosten dienen te worden vermeerderd met 10% op de totaliteit, in het geheel begroot op 3530,37 EUR ($2596,78 + 933,59 (= 848,72 + 10\%)$).

De beklaagde B.R. wordt veroordeeld tot het betalen van de kosten van zijn verzoek tot voorlopige invrijheidstelling begroot op 19,80 EUR ($18,00 + 10\%$).

OM DEZE REDENEN

HET HOF, rechtdoende **op tegenspraak**;

Gelet op:

- De artikelen 13 en 24 van de wet van 15 juni 1935;
- Artikel 65lid 1 van het Strafwetboek
- de artikelen 152bis 190, 195, 206 en 211 Wetboek van Strafvordering;
- artikel 1, eerste en tweede lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet van 25 december 2016 (*B.S. 29 december 2016 – editie 2*, inwerkingtreding 1 januari 2017);
- artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals hersteld door artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020,
- de artikelen 4 §3 en 5 §§1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 (B.S. 31 maart 2017 – inwerkingtreding 1 mei 2017);
- de niet-strijdige artikelen zoals aangehaald door de eerste rechter;

al deze wetsbepalingen ter terechtzitting van heden door de Voorzitter aangehaald;

Verleent akte aan M.S. van de afstand van zijn grieven omtrent de procedure en de schuldvraag ingevolge zijn hoger beroep tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge - zetelend in strafzaken van 23 juni 2021.

Verleent akte aan A.A. van de afstand van zijn grieven omtrent de procedure en de schuldvraag met betrekking tot de deelname aan een criminele organisatie, ingevolge zijn hoger beroep tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West -Vlaanderen - afdeling Brugge - zetelend in strafzaken van 23 juni 2021.

Verklaart de overige hoger beroepen tegen het vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge - zetelend in strafzaken van 23 juni 2021 **ontvankelijk**, en opnieuw ten gronde erover beslissend **binnen de perken van de grieven** zoals bedoeld in artikel 210 van het Wetboek van Strafvordering:

BEVESTIGT het bestreden vonnis met dien verstande dat

- de opgelegde bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand na indexatie wordt bepaald op **22,00 EUR**;
- de vaste vergoeding na indexatie wordt bepaald op **52,42 EUR**;
- de gerechtskosten in eerste aanleg worden herbegroot op **3530,37 EUR**;

en met uitzondering wat betreft de aan de eerste beklaagde voor het hof **M.S.**, de tweede beklaagde voor het hof **A.A.** en de derde beklaagde voor het hof **B.R.** opgelegde **hoofdgevangenisstraf, geldboete** en **vervangende gevangenisstraf**;

HERVORMT het bestreden vonnis met betrekking tot het voorgaande en opnieuw wijzende:

Ten aanzien van de eerste beklaagde voor het hof M.S.

VEROORDEELT de eerste beklaagde voor het hof **M.S.** uit hoofde van de bewezen feiten voorwerp van de enige tenlastelegging in zijnen hoofde samen in toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF van NEGEN JAAR** en een **geldboete van 10.000,00 EUR**, vermenigvuldigd met minstens één slachtoffer.

- **VERHOOGT** de in hoofde van de eerste beklaagde voor het hof **M.S.** opgelegde geldboete met 70 opdecimen, aldus gebracht op **80.000,00 EUR**.
- **BEVEELT** dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn van artikel 40 van het Strafwetboek, voormelde geldboete in hoofde van de eerste beklaagde zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Ten aanzien van de tweede beklaagde voor het hof A.A.

VEROORDEELT de tweede beklaagde voor het hof **A.A.** uit hoofde van de bewezen feiten voorwerp van de enige tenlastelegging in zijnen hoofde samen in toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF van ZES JAAR** en een **geldboete van 5.000,00 EUR**, vermenigvuldigd met minstens één slachtoffer.

- **VERHOOGT** de in hoofde van de tweede beklaagde voor het hof **A.A.** opgelegde geldboete met 70 opdecimen, aldus gebracht op **40.000,00 EUR**.

- **BEVEELT** dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn van artikel 40 van het Strafwetboek, voormelde geldboete in hoofde van de tweede beklagde zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Ten aanzien van de derde beklagde voor het hof B.R.

VEROORDEELT de derde beklagde voor het hof **B.R.** uit hoofde van de bewezen feiten voorwerp van de enige tenlastelegging in zijnen hoofde samen in toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF van VIER JAAR en een geldboete van 5.000,00 EUR**, vermenigvuldigd met minstens één slachtoffer.

- **VERHOOGT** de in hoofde van de derde beklagde voor het hof **B.R.** opgelegde geldboete met 70 opdecimen, aldus gebracht op **40.000,00 EUR**.
- **BEVEELT** dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn van artikel 40 van het Strafwetboek, voormelde geldboete in hoofde van de derde beklagde zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Veroordeelt de beklagden **M.S., A.A.** en **B.R.** elk tot **1/3^e** van de **kosten in hoger beroep** gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie te begroten op **198,00 EUR** met uitzondering van de tolkkosten die ten laste blijven van de Staat.

Veroordeelt de beklagde **B.R.** tot kosten van zijn verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, begroot op **19,80 EUR**.

<u>kosten:</u>	
afschriften	57,00-
	3,00-
	15,00-
opstelrecht beroep	105,00-
dagvaardingen	/-
	-
	-
subtotaal	180,00-
10%	18,00-
totaal	198,00
<u>afgerond</u>	-

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, achtste correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter G.C., raadsheer S.Ma., en raadsheer B.R. en in openbare terechtzitting van **9 maart 2022** uitgesproken door kamervoorzitter G.C., in aanwezigheid van D.P., advocaat-generaal, met bijstand van griffier V.L.

Waarbij de voorschriften voorzien in artikel 195 Wetboek van Strafvordering werden nageleefd

V.L.

R.B.

S.Ma

G.C.

